

[Finansministeren.]

kendegivelse af, at vi ønsker at benytte disse Midler til Sanering af Pengevæsenet, at vi ikke ønsker at tage dem ud af Særkontiene igen for at overføre dem til Statsudgifterne og dermed sætte dem i Cirkulation paa ny.

Man kan diskutere, hvor meget af de ved Laan opsugede Midler man skal afskrive i Øjeblikket, og det er for saa vidt en Skønssag, om 500 Mill. Kr. netop er det rigtige Tal, men jeg vil dog mene, at det kan man i hvert Fald med Lethed forsvare. Der bliver saa tilbage paa den Spærrekonto, der er opstaaet ved Laan gennem 5- og 10-aarige Statsobligationer, ca. 800 Mill. Kr., og det vil sige, at der kan foregaa en meget stor Nedgang i de udestaaende Obligationers samlede Paalydende, før det bliver nødvendigt af Statens almindelige Midler at afholde Beløb til Indfrielse af Laan, der maatte blive krævet indfriet.

Jeg tror, dette vil være en passende Tilkendegivelse af, at vi virkelig ønsker at sanere vort Pengevæsen. Det vil gøre et godt Indtryk, at Nationalbankens Balance paa denne Maade faar et mere normalt Udseende. Det er i Virkeligheden ogsaa en Tilkendegivelse af, at vi ønsker at føre en fast Pengepolitik her i Landet. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling i det høje Ting.

Steincke: Det vilde være ubilligt ikke at begynde med den sædvanlige Kompliment til det høje Folketing for dets grundige Behandling af dette Lovforslag, som blev fremsat i Folketinget den 16. December i Fjor, endvidere ikke at udstøde et lille Hjertesuk over, at det kommer til Behandling i det høje Landsting, før man endnu har faaet Fortrykket af Folketingets anden og tredie Behandling.

Den højtærede Finansminister har nu gjort Rede for selve Lovforslaget og de Ændringer, dette har gennemgaaet i Folketinget, idet den oprindelige § 2 i Lovforslaget er gaaet ud. § 2 i Ministerens Forslag tilsigtede at anvende — foruden de i § 1 angivne forskelligartede Statsindtægter — yderligere dels Indtægterne ved Udstedelse af 5- og 10-aarige Statsobligationer i Henhold til Lov Nr. 342 af 8. Juli 1943 med senere Tillægslove, dels Beløb indgaaet som bunden Opsparing efter forskellige Love til

Afskrivning paa Statens Reguleringskonto i Nationalbanken, ganske vist kun naar og for saa vidt Finansministeren selv mente, det var rigtigt, og kun efter Forhandling med de to Finansudvalg. Jeg ser jo nok, at den højtærede Finansminister har fraveget dette Standpunkt og nu er gaaet ind paa, at saa omfattende Dispositioner bør ske ved Lov, idet Ministeren har tiltraadt den af Folketingets Flertal ønskede Ændring til § 2, hvorefter der nu til Afskrivning paa Statens Reguleringskonto i Danmarks Nationalbank anvendes et Beløb af 500 Mill. Kr. af de Midler, der er indvundet eller indvindes ved Udstedelse af 5- og 10-aarige Statsobligationer i Henhold til Loven af 1943 med senere Tillægslove. Men selv om vi fra Socialdemokratiets Side naturligvis kan tiltræde Princippet i dette Ændringsforslag, altsaa at man gaar over fra en finansministeriel Bemyndigelse til en Lov, mener vi dog, at Lovforslagets § 2 bør udgaa baade i den oprindelige og i den ændrede Skikkelse, thi en Afskrivning paa Basis af løbende 5- og 10-aarige Statsobligationer vil let medføre, at Staten ikke under de nuværende meget usikre økonomiske Forhold kan føre en efter vor Mening efter Omstændighederne tilstrækkelig smidig Finanspolitik, og den bundne Opsparing skal jo desuden betales tilbage engang. Vi kan derfor slutte os til Mindretallet i Folketinget, der i Folketingsudvalgets Betænkning skriver:

„Mindretallet anser endnu ikke Tiden for inde til at gaa til en videre Afvikling af Reguleringskontoen end den, der lader sig gennemføre ved Indbetaling paa Kontoen af de kontante Midler, som indgaa ved Optrækningen af Eengangsskat, Skattebøder og Efterbetalinger m. v. Yderligere Skridt bør først foretages efter en nærmere Planlægelse, hvor Retningslinierne maa fastlægges saaledes, at Byrderne i første Række kommer til at hvile paa de Indtægter og Formuer, som har den største Bæreevne.“

Ifølge den samme Betragtning maatte ogsaa, som vi foreslaar, Lovforslagets § 1 a), altsaa Forbrugsafgifterne i Henhold til § 5 i Loven af 2. Juni 1943 med senere Tillægslove, udgaa af de ekstraordinære Indtægter, hvorom det ved dette Lovforslag bestemmes, at de efter nærmere af Finans-